

**Klago-wisa, öfwer
högstsalig konung Gustaf
den tredjes
högstbeklageliga dös...**

Jansson, Georg.

1700-1829 81 Ca Gust. III Br. 1792

National Library
of Sweden

Klago=Wisa,

Öfwer

I.
Ytt. b.
Vers Kgl.
L. P.
Gust. III.

1792

1700-1829

Högstsalig Konung

GUSTAF den Tredjes

Högstbeflageliga Dödsfall,

Som skedde den 29 Martii 1792, då han
den 16 näst förut i samma månad blef
med en Pistol skjuten i ryggen af
sin egen Undersåte

Jacob Johan Ankarström.

Författad af

Georgen Jankon.

Bruks arbetare och Östgöthe.

Sjunges som:

Sist när på ljuslig blomster plan &c.

F A R U N,

Tryckt hos Pehr Ol. Armar, 1794.

Dina händer woro intet bundna, Dina
fötter woro intet satte i fjättrar. Du äst
fallen såsom man faller för arga skalkar
och då begråt folket Honom ännu mer.

2 Sam. 3: 34.

1.

U^t sorg och ångslan i vårt Land,
Hvem kan det nog beklaga,
Då et förhårdat mördar hand, Vår
Konung tog af daga. En Konung både
mild och god, Som skyddat hög och lå-
ga, En Konung, som har lif och blod,
För Sverjes bästa vågat.

2. Vår Gustaf, som i trenne år,
Sit lif i Fält har vågat, Han ostadd
dock från friget går, Och vet af ingen
plåga; Men dräpes af en Mördars
hand, Ut sorg mit hjerta blöder, Ut
just vårt kära Svea Land, Så grym-
ma foster föder.

3. Ut Ankastredin ack du Tyran,
Du wildjur utan life, Som på vår
Kung har mordisk hand, Til sorg för
hela Rike, Här synes at du ej försyn,
För Herrans smorda burit, Långt min-
dre tänkt uppå den ed, Du Gud och
Konung swurit.

4. Din tanka war med dit parti, Ut
sjelfwa Kungar blifwa, När i först skull
fö

få grymmelig, Wår hulda Kung affi-
wa, Och af hans blod Er dricka mått,
Ut hjertat må wål båswa, Sen skulle
wårt Regerings sätt med sina Lagar
håswas.

5. Men Gud som all ting styra kan,
Han resan wåldigt stäckte, Han log åt
det samswurna band, och Mordaren
uptäckte. Jo Ankarström du blef wist
Kung; På Thron äst du uphöder,
Sjung Korpar glada toner, sjung; Ty
Skatan hon sig frögdar.

6. Ty har du fått din rätta lön,
Med dina bröder alla, Här halv för
dig ei någon bön; Men måst för straf-
fet falla. Se hwad det Gud förgåtna
band, I blindhet sig förskaffat, Nu på
sig sielf bar mordisk hand, För at und-
wika straffet.

7. Dock är wår sorg och saknad tung,
Ut hjertat wål må brista, Ut wi wår
högt priswårda Kung, På sådant sätt
skull mista, I bröstet jag en rykning
får, Wid tankan af den sweda, Wår
Konung af så hisfligt sår, Säck på sin
döds säng lida.

8. Min Skaldemö som knappast kan,
Sin forge-ton frambranta; Ty Gu-
stafs död hwar redlig Man, Af hjer-
tat kan förtryta, Min Konungs död
jag klaga wil, Att siunga min Sång-
gudinna, Fast wid din duså forge-drill,
Min ögon måste rinna.

9. Dock skal wi trösta os der wid,
Att Han i sälla frögden, Får bli hos
Gud til ewig tid, I stora Himla hög-
den, Fast Han har afslagt Kronan här,
Och måst sin lefnad sluta, har Han
fått lifsens Krona där Och saligheten
njuta.

10. Haf Gustaf rolig hwila haf,
Tills sista flockan ringer, Och upstå
glad utaf din graf, När Domsbasunen
klinger, Då skal din ofskuld komma fram
För Gud, som all ting dömmar, Och
fienden bestå med skam; Ty Gud din
sak ej glömmar.

11. Men up hwart redligt årans barn,
Som redligt hjerta hafwer, Och skiljen
eder ifrån skarn, Högmodets usla slaf-
wer. Att låt os stå som tända ljus,
I

I sijnjan intet halta, Men hylla stads
wårt Kunga hus Och wåga mot de stålta.

12. War oförsträckt wår unga Kung,
Som nu skal Kronan båra, Fast hon
är af bekymmer tung, Gud skal Dig
kraft beskiära, Om du på HErran trö-
sta må, Skal han din Thron befåsta,
Den Stora Carl skal med dig stå,
Som jemt sökt Sverjes bästa.

13. Om högmod's ormen hwåsa wil,
Och illskans ansikt swäller, Så säg All-
mogen endast til, Den wågar när det
gäller, Som klippan skal den bergfast
stå, Och knyta styfwa nås war, Fast
ondskan röd i synen gå, Ej någon der-
för bås war.

14. Wår Enke Drottning Landsens
Mor, Gud life sjelf dit hjerta, Och stry-
ke bort din sorg så stor, Som dig nu
månde smårta, I sinom tid wist HErr-
ren skalt, Med glädje dagg dig friska,
Och skal dit bittra tåre-salt, Af dina
ögon hwiska.

15. Du Stora Carl som wår Re-
gent, och Landsens far skal wara, Gud
alla

alla faror från dig wändt, Och nådigt
dig bewara. Befrämjia stads Guds
Kyrka ren, Den arma hopen skudda,
Ut den af wäld ej lider meen, Uti sin
ringa hydda.

16. Gud gör vår Konung stark och
stor, Bewar hans Arfwe-Länder, Låt
altid sanning stå i flor, Bewara trogs-
na Ständer, Då godhet och samdrags-
tighet Wårt enda möte blifwer, Då
frid och sann barmhertighet, Hwar an-
dra kyrkar gifwer.

17. Vår Konungs trogne Ämbets-
män, Som Swerjes slyta sköta, Guds
gode Ande lede dem, Ut trogna råd
inflyta, Så at rättwisan får sin gång
I våra Orter alla, Swarmed jag slus-
ta wil min säng, Och all ting Gud
befalla.

---

all these things I have written, O my dear
brother, I have written these things
to you, that you may know the truth
of the things which I have written to you
in this letter.

16. And for the things which I have
written to you, I have written these things
to you, that you may know the truth
of the things which I have written to you
in this letter.

17. And for the things which I have
written to you, I have written these things
to you, that you may know the truth
of the things which I have written to you
in this letter.

18. And for the things which I have
written to you, I have written these things
to you, that you may know the truth
of the things which I have written to you
in this letter.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

